

sat op til 20.000, fandt han rimeligt, mens der efter hans opfattelse knyttede sig visse problemer til den udvidelse af afstemningstiden, der forsloges for vælgere, som ønskede at stemme pr. brev. Han mente også, det burde overvejes at begrænse retten til at stemme i forvejen til bortrejste personer og sådanne vælgere, der var alvorligt hindret i at stemme på sædvanlig måde. Betingelserne for at opnå tillægsmandater var der ingen grund til at lempe. Efter talerens personlige opfattelse havde man i forvejen lempet dem i alt for betydelig grad.

Harald Nielsen (V) mente, at man kunne komme bort fra al spekulation angående spærrereglerne ved at indføre en lignende ordning, som man har i Sverige og Norge, uden tillægsmandater. Det måtte naturligvis ske under fornøden hensyntagen til den ligelige repræsentation. Med hensyn til bestemmelserne gjorde Harald Nielsen gældende, at der vist måtte opstilles ganske bestemte regler for, i hvilke tilfælde vælgere, der opholder sig i den kommune, hvor de har stemmeret, kan få adgang til at stemme pr. brev.

Poul Sørensen (KF) kunne i hovedsagen tiltræde lovforslaget. Med hensyn til partianmeldelser var det hans personlige opfattelse, at folketingets medlemmer burde være stillet som andre borgere; men bestemmelsen om de 3 medlemmer kunne overvejes. Spørgsmålet om overgang til et nyt valgsystem burde optages til fornyet overvejelse.

Skytte (RV) fandt, at kravet om 20.000 underskrifter ved partianmeldelser var for vidtgående. Desuden mente han, at man kunne lade underskrifterne gælde for hele valgperioden. Om 2 eller 3 folketingsmedlemmer skulle kunne anmelde et nyt parti i folketinget, måtte overvejes under de forestående udvalgsbehandlinger, men den bestående ordning burde i hvert fald ændres.

Aksel Larsen (SF) fandt det også rimeligt at skærpe kravet i så henseende; man kunne godt gå op til at kræve, at der skulle 3 medlemmer til anmeldelse af et nyt parti i folketinget. At kravet om 10.000 underskrifter blev sat op, var der heller ikke noget at sige til, selv om 20.000 syntes at være vel højt. Til gengæld burde man lempe de i 1953 fastsatte spærreregler væsentligt som foreslået i det fra socialistisk folkepartis side fremsatte lovforslag om ændringer i folketingsvalgloven.

Rimstad (Uafh) gik ligeledes stærkt imod de gældende spærreregler, bl. a. fordi de kunne udnyttes i en stemmespildskampagne. Kravet om 20.000 underskrifter betegnede Rimstad som overdimensioneret, og han mente som Skytte, at underskrifternes gyldighedstid burde forlænges. Den særlige bestemmelse om folketingsmedlemmernes adgang til at anmelde nye partier burde helt afskaffes. Endelig skal nævnes, at Rimstad ønskede indført en regel om, at folketingsmedlemmer, der udnævnes til ministre, skulle ophøre med at være medlemmer i deres ministertid, ligesom tilfældet er i Norge.
